883/12

Den 16. januar 2012 blev i sag nr. 79.557:

xxxx xxxxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxx x

mod

Aros Forsikring
Viby Ringvej 4
8260 Viby J

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren (født i 1947) har ulykkesforsikring i Aros Forsikring. Hun klager over, at selskabet har afvist at udbetale godtgørelse for varigt mén efter et anmeldt ulykkestilfælde (psykisk skade).

Selskabet har afvist kravet med henvisning til, at der ikke er sket skade som følge af et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Selskabet har desuden henvist til, at klageren ikke selv direkte har været udsat for fare for personskade, og at et eventuelt varigt mén i form af psykiske følger derfor er undtaget fra forsikringens dækningsområde.

Parterne er uenige om, hvilke forsikringsbetingelser der var gældende på skadetidspunktet. Ifølge klageren var vilkår nr. U02 gældende. Efter disse vilkår dækker forsikringen ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af forsikredes vilje uafhængig pludselig og udefra kommende indvirkning på legemet med en påviselig beskadigelse af dette til følge. Ifølge selskabet var vilkår nr. U02-02 gældende. Efter disse vilkår dækker forsikringen ulykkestilfælde, hvorved forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade. Sidstnævnte vilkår indeholder en undtagelse, hvorefter forsikringen ikke dækker varigt mén i form af psykiske følger efter hændelser, hvor forsikrede ikke selv har været udsat for fare for personskader. Efter både vilkår U02 og U02-02 giver forsikringen ret til dækning ved varigt mén på mindst 5 %.

Den omhandlede episode fandt efter det oplyste sted den 17/10 2008 i forbindelse med klagerens udførelse af sit arbejde i en kommune.

Vedlagt klagen til nævnet har klageren fremsendt en beskrivelse af hændelsesforløbet, hvoraf fremgår:

> "På grunden er beliggende bygning på 3 etager hvor kontorerne har til huse samt anden bygning som benyttes til aktive narkomaner. Husets indretning: I stueetagen var der kontorer hvor det administrative personale arbejder, og etagen under, indeholder køkken, frokoststue, arkiv, teknikrum, samtalerum, toiletter og indgang til huset.
>
> Jeg befandt mig på kontoret i stueetagen. Pludselig høres der støj og højrøstet tale. Vi troede det var narkomaner der var lidt højrøstede og kiggede ud af vinduet og kunne ikke se hvorfra støjen kom. Vi er to personer som går ned for at undersøge hvorfra støjen kommer. Vi banker på døren til samtalerummet hvorfra vi kan høre tale og åbner døren. En borger der er til samtale går helt amok og smider med, papir og stole, skubber til bordet og smækker med døren, han er meget truende. P.g.a. sprogbarrieren er det ikke muligt at forstå hvad der bliver sagt. Ved hjælp af tolken får vi medarbejderen, hvorimod vreden er rettet, ud af rummet. Da hun er ude af syne rettes vreden mod omgivelserne. Han smider med flasker og er meget truende. Tolken når at stille sig imellem så jeg ikke bliver ramt. Til slut smider han sig på gulvet og finder piller frem og indtager en håndfuld. Hustruen smider sig ligeledes på gulvet og hyler og slår sig på munden. Endelig kommer politiet frem og tager over. Hele forløbet føles som om jeg befinder mig i en boble. Efterfølgende kan jeg ikke sove om natten og hele forløbet kører som en dårlig film når jeg lukker øjnene. Vandrer meget frem og tilbage om natten. Kan ikke koncentrere mig. Mister hurtigt tålmodigheden og er meget opfarende. Går ikke i byen alene og vil helst ikke være hvor der er mange mennesker.
>
> Til slut opgav jeg at arbejde, magtede ikke at passe arbejdet."

I psykiatrisk speciallægeerklæring af 19/10 2009 hedder det bl.a.:

> "**Tidligere psykisk:**
> [Klager] beskriver sig som almindelig udadvendt. Ingen vanskeligheder i skolen og oplevede sit barndomshjem trygt og roligt. Der har ikke været problemer i opvæksten eller i ungdommen.
> [Klager] har ikke registreret tidligere perioder med stemningssvingninger eller angst.
> [Klager] har haft gode kontaktegenskaber i forhold til andre og hun beskriver sit netværk som almindeligt.
> Hun har i fritid været optaget af naturen og har dyrket fitness. Hun er stoppet med dette på grund ringere økonomi, efter at hun er gået på efterløn.
> [Klager kan fortælle om to episoder, hvor hun er blevet truet. Første gang i 1970; hun var da ansat i ved … hvor hun blev truet af en udlænding til at udlevere en billet. Anden gang var i 1998, hvor en psykiatrisk patient tvang sig adgang til det kontor, hvor hun sad sammen med fem andre kollegaer. Klienten råbte og der blev tilkaldt politi. Hun havde senere svært ved at møde den pågældende. Hun mener at han var manisk. Hun var ikke sygemeldt disse to gange.
>
> **Aktuelt:**

Baggrunden for den aktuelle begæring er [klagers] ansættelse ved … kommune. Hun har siden 1997 været ansat som kontorassistent, sidst med ansættelse i handicapafdelingen med administrative bevillingsmæssige opgaver. Hun har været glad for dette arbejde, haft gode kollegaer og hun har følt sig værdsat.

[Klager] fortæller detaljeret om episoden i oktober 2008. Hun var beskæftiget på sit kontor, da hun hørte voldsom råben fra nederste etage i bygningen. Hun sad samme med kollegaer; først troede de at støjen kom fra et nærliggende misbrugscenter, hvor der ofte var støj fra. Hun så ingen på gaden og sammen med kollegaer gik hun nedenunder, hvor der fortsat var råben og larm. I kælderen er der kontorer og fra et af kontorerne så hun en dør smække for senere at blive åbnet. Hun vidste, at en kollega havde klient til samtale i det pågældende rum. Da døren var åben, så hun at en klient var gået amok. Der var kastet rundt med møblerne og en tolk forsøgte at få klienten til at falde til ro. Hun og en kollega fik sagsbehandleren ud af kontoret. Klienten kom efter, råbte og kastede med ting. Senere kastede han sig på gulvet og forsøgte at tage en håndfuld medicin. Politiet var blevet tilkaldt, og tre betjente mødte op. [Klager] gik op på sit kontor, lukkede sin pc ned og tog derefter hjem.

Da hun kom hjem, hørte hun at ægtefællen talte i telefon. Der var opringning fra hendes arbejde med oplysning om, at der var tilkaldt hjælp til samtale vedr. den aktuelle sag. [Klager] havde ikke overskud til at møde op og meldte fra. Hændelsen skete en fredag og [klager] mødte op på sit arbejde om mandagen. De følgende dage står i et tåget erindring. Hun mener, at en psykolog fra FALCK var tilkaldt og at hun deltog en eller to gange. [Klager] fik at vide, at hun var i chok og måtte sygemeldes. Hun opsøgte sin læge og fra den 30. oktober og frem til den 10. november var hun sygemeldt.
Hun fik beroligende medicin i en uge. Hun havde svært ved at sove, havde drømme som vækkede hende, var rastløs og turde ikke gå ud.

Da hun genoptog arbejdet, blev hun fritaget for at stå ved skranken. Hun var til to samtaler med psykolog, men følte ikke at hun kunne bruge dette.

[Klager] mærkede i den følgende tid vrede over for sin leder. Hun følte, at de havde svigtet og hun talte med kollegaer om, at der ikke var nogen instruks vedr. vold og ingen hjælp til at undgå episoder af lignende karakter, idet der ikke var alarmsystem. Hun mente at episoden skulle meldes til arbejdstilsynet, men fik det svar, at der ikke var nogen døde. [Klager] oplevede sig mere irritabel i forhold til sine kollegaer og hun var kort for hovedet i forhold til klienter.
Hun var træt, når hun kom hjem, og når hun skulle af sted om morgenen, tænkte hun ofte på at melde sig syg. Der var i den efterfølgende tid strukturændringer, og der opstod splid mellem hendes kollegaer i rådgivningsgruppen.

[Klager] følte at al hendes energi blev brugt på arbejde. Hun var ved skranken en dag, da der ikke var andre til at tage over. En leder kom forbi og spurgte hvorledes hun havde det, og hun måtte erkende at det ikke gik.

Hun var til MUS samtale i juni 2009 og fortalte at det ikke gik. Der skete intet. Sidst i juli havde hun et skænderi med en kollega og hun måtte sygemelde sig bagefter, Hun mødte op på sit arbejde på grund af, at hun skulle have ferie og afleverede samtidig sin opsigelse. Hun havde helt mistet lysten til at arbejde.

Hun havde haft planer om at fortsætte til sommeren 2010 og der havde været planer om, at hun skulle oplære andre til hendes arbejdsfunktioner.

[Klager] fortæller, at hun i dag fortsat oplever sig træt, mere sky og tør ikke gå i byen alene. Hun har mødt den pågældende klient en gang og måtte vende om for at gå hjem. Hun sover dårligt og afbrudt. Hun oplever, at hendes tolerance tærskel er blevet lavere. Hun siger ved samtalen, at hun helst vil lægge låg på episoden. Helst vil hun se fremad. Hun holder sig i gang hver dag. Hun er ked af at skulle ophøre med sit arbejdsliv på denne måde. Hun oplever sig ikke deprimeret og har ikke haft tanker om selvmord på noget tidspunkt.

Objektiv psykisk:
Aldersvarende af udseende og er orienteret i tid, sted og egne data. Hun fortæller samlet og nuanceret om det, hun har oplevet samtidig med at hun er garderet og har det svært med at fortælle om det oplevede. Hun vil helst glemme. Hun er ikke deprimeret. Hun er ikke angst. Der er intet i tankegang eller i det talte, der kan tolkes psykotisk. Kontakten god. Der er ikke koncentrationsbesvær, ingen tegn på hukommelsesbesvær.

Resume:
…
Der er sammenhæng mellem de beskrevne symptomer og hendes arbejdsmæssige belastning. Hun har tidligere oplevet tilfælde af lignende karakter. [Klagers] oplevelse af den aktuelle episode kan være forstærket af de tidligere tilfælde.

Der er ingen ydre faktorer, som kan anses for at have medvirket til TA sammenbrud.

Prognosen skønnes god. Der er fortsat lette symptomer på belastningen. Hun ser fremad og hun har forladt arbejdsmarkedet ved at gå på efterløn.

Diagnoser: DF43.23 Tilpasningsreaktion med andre emotionelle symptomer.
Reaktio maladaptiva cum pertubatione emotionum alium
DZ 56,3 Belastende arbejde."

I speciallægeerklæring af 26/3 2010 fra overlæge på Neuro-/Gerontopsykiatrisk Klinik hedder det bl.a.:

"Diagnose: F. 43.21 Depressiv reaktion, længerevarende.
Reactio maladaptiva depressiva prolongata.

Konklusion: Det handler således om en gift samboende kvinde, som har gennemlevet en normal barndom og fået sig en god uddannelse og siden har arbejdet livet igennem. Hendes opvækst har været harmonisk uden psykiske problemer.
Hun udsættes i 3 omgange for trusler om vold. Første gang tilbage i 1970. De sidste to gange på samme arbejdsplads med cirka 10 års mellemrum. Ved sidstnævnte tilfælde bryder hendes forsvarsberedskab sammen, og hun kommer ud i en krise med angst, søvnbesvær, isolationstendens og vrede. Hun får diagnosen tilpasningsreaktion med andre emotionelle symptomer. Der optræder samtidig koncentrationsbesvær, irritabilitet og vrede. Tilstanden medfører, at patienten bliver nødt til at opsige sit arbejde og hun går på efterløn.
Hendes krisereaktion går over i en depression, hvor der er manglende lyst. Søvnbesvær, angst og vanskeligheder med at, møde tilværelsen på samme vis som tidligere.
Hun har fortsat søvnbesvær med natlige opvågninger. Der er manglende lyst og nedsat appetit. Der er forsat en form for isolationstendens, og patienten kan ikke færdes blandt mange mennesker uden at hun er ifølge med nogen.
Tilstanden er således overgået i en blandet angst depressionsreaktion. En sådan tilstand kan vare i mere ned to år.

Jeg har anbefalet patienten at gå til egen læge for at blive startet op i antidepressiv medicin, og det vil hun tænke over.
Konkluderende kan man sige, at patienten på grund af den psykiske reaktion hun har pådraget sig har været nødsaget til at opsige et arbejde som hun ellers har været meget glad for."

Af afgørelse af 27/10 2010 fra Arbejdsskadestyrelsen fremgår bl.a.:

"**Afgørelser og beslutninger**
Ulykken den 17. oktober 2008 er anerkendt som arbejdsskade.

Du får 45.722 kroner i godtgørelse for varigt mén (8 procent).
…
Kilder
- Anmeldelsen, modtaget den 9. december 2008
- Speciallægeerklæring, modtaget den 2. november 2009
- Speciallægeerklæring, modtaget den 8. april 2010
…
Sagens oplysninger
I anmeldelsen står, at du sammen med en kollega måtte komme en anden kollega til undsætning i forbindelse med et overfald. Det fremgår, at du var ansat ved familierådgivningen i … Kommune.

Det fremgår at du gik ind i det lokale hvor din kollega befandt sig, og at klienten også truede dig og smed inventar efter jer.
Hændelsen fandt sted den 17. oktober 2008.

Vi har tidligere afvist din sag fordi du ikke [har] besvaret vores henvendelse.

Af speciallægeerklæringen fremgår, at du har pådraget dig en tilpasningsreaktion.

Det fremgår, at du efter hændelsen havde meget svært ved [at] sove og at du isolerede dig. Du følte vrede, og blev mere og mere irritabel. Du har fortsat flere natlige opvågninger, og du har svært ved at koncentrere dig. Dette kommer til udtryk ved at du ikke kan læse i samme omfang som tidligere. Du vil gerne glemme det du har været udsat for. Af speciallægeerklæringen fremgår, at du har fået stillet diagnosen depressiv reaktion. Det konkluderes, at den krisereaktion du oplevede er gået over til at blive en blanding af angst og depression.

Anerkendelsen

Afgørelse
Vi har anerkendt den anmeldte ulykke som en arbejdsskade efter arbejdsskadeloven.
(Lov om arbejdssikring § 6, stk. 1)

Begrundelse
Vi har fundet grundlag for at genoptage spørgsmålet om anerkendelse fordi vi har modtaget nye oplysninger der uddyber dette spørgsmål.

Du har under dit arbejde været udsat for en ulykke eller påvirkning inden for 5 dage. Vi vurderer, at skaden i form af en tilpasningsreaktion er forårsaget af, at du blev truet på dit arbejde, og at en klient opførte sig voldsomt og smed med inventar.

Varigt mén

Afgørelse
Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er 8 procent. …

Begrundelse
Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn, fordi skadens følger ikke er nævnt i vores vejledende méntabel. Du har søvnbesvær, nedsat koncentration og øget irritabilitet. Vi har fastsat dit mén til skønsmæssigt 8 procent. Efter tabellens punkt J.1 vurderes let posttraumatisk belastningsreaktion til 10 procent.

Vi har sammenholdt med dette punkt i tabellen, da følgerne på en række områder ligner din skade. Det er dog vores vurdering, at din tilstand er lidt bedre end ovenstående punkt. I denne vurdering er indgået, at dine symptomer ikke helt lever op til kriterierne for at stille diagnosen posttraumatisk stressreaktion. Du har eksempelvis ikke flash backs, og vi har derfor skønsmæssigt fastsat dit mén til 8 procent."

På baggrund af sagens oplysninger afviste selskabet at yde forsikringsdækning, hvilket blev meddelt klageren første gang ved brev af 28/10 2010. Klagerens efterfølgende henvendelser resulterede ikke i ændring af afgørelsen.

Den 14/12 2010 har klageren indbragt sagen for nævnet. Af klageskemaet fremgår bl.a.:

"1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …
…
Den 17. oktober 2008 fandt en voldelig episode sted, hvor en borger i vrede forsøgte at smide med effekter bl.a. flasker mod mig og var meget truende. Efterfølgende var jeg til samtale hos psykolog og blev sygemeldt. Jeg fik medicin for at slappe af og få lidt søvn. Da jeg atter begyndte at arbejde blev jeg fritaget for kundeekspedition. Perioden efter hændelsen er meget tåget og jeg forsøger at fortrænge og glemme episoden, men det lykkedes ikke og jeg magter ikke at arbejde og går derfor på efterløn.

Forsikringsselskabet Aros anerkender ikke erstatningspligten med begrundelsen at det ikke er ulykkesstilfælde, at der ikke er tale om en pludselig hændelse der forårsagede en personskade, hvilket jeg ikke kan anerkende. Personskaden er sket som følge af en pludselig hændelse.
…
2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
Mit krav til selskabet er, at de anerkender skaden som ulykkestilfælde og yder erstatning i overensstemmelse hermed. Hændelsen er pludselig og borgeren var direkte truende og gik til angreb mod mig."

Selskabet har i brev af 28/12 2010 til nævnet anført:

"Ved afvisning af erstatning i det konkrete tilfælde har selskabet lagt klagerens forklaring til grund, sammenholdt med de for klageren gældende forsikringsbetingelser for ulykkesforsikring på anmeldelsestidspunktet.

Klageren oplyser, at hun sammen med en kollega på sit arbejde ville undersøge, hvorfra der i bygningen kom råb og larm. De gik herfor sammen til samtalerummet, hvor en person var højrøstet, og havde vendt sin vrede mod en af de tilstedeværende ansatte. Den ophidsede person smed rundt i lokalet med papir og stole, skubbede til bordet, smækkede med døren og virkede truende, men der havde ikke været tale om personangreb og ingen havde lidt fysisk overlast.

De tilstedeværende fik herpå med en tolks hjælp den ansatte ud af lokalet, hvorefter klageren sammen med sin kollega og tolken forblev tilbage ved den ophidsede mand og hans hustru. Den ophidsede mand smed herpå med flasker, og opfattedes af klageren truende, men ingen i lokalet blev overfaldet, ramt eller led anden overlast. Derimod smed den ophidsede mand sig på gulvet og indtog en håndfuld piller.

I ovenstående hændelsesforløb er der som beskrevet ikke sket fysik overlast på nogen af de tilstedeværende og herunder klageren i en sådan grad at der kunne være tale om et dækningsberettiget ulykkestilfælde ved en pludselig hændelse der forårsagede personskade jf. betingelserne 2.2.

Klageren har ikke selv direkte været udsat for fare for personskade på det foranliggende, og eventuelt varigt men i form af psykiske følger efter hændelser, hvor forsikrede ikke selv har været udsat for fare for personskade, dækkes ikke jf. betingelserne 4.2.7."

Hertil har klageren i brev modtaget af nævnet den 17/1 2011 bemærket:

"Forsikringsselskabet meddeler at der er truffet afgørelse iflg. forsikringsbetingelserne UO2.02. Selskabet har benyttet forsikringsbetingelserne på anmeldelsestidspunktet og ikke forsikringsbetingelserne på ulykkestidspunktet. Det skal bemærkes at gældende forsikringsbetingelser på ulykkestidspunkter er UO2. Iflg. forsikringsbetingelser punk 2 .1 til 2.4 dækker forsikringen hændelser tilfældig, uafhængig pludselig og udefra kommende indvirkning på legemet med påviselig skade til følge. Forsikringsbetingelser 4.2.7 findes ikke i forsikringsbetingelser UO2.

Det er korrekt at vi var 2 der gik til underste etage for at undersøge hvorfra der kom larm. Dette var ikke usædvanlig, da der var aktive narkomaner i omgivelserne. Hvis de kom i huset, blev de bedt om at forlade bygningen, hvilket skete. Da der ikke var nogle personer at se, og der hørtes højrøstet tale fra samtalerummet, bankede vi på døren. Det er normalt hvis der var personer der blev meget højrøstet, så blev der banket på døren, og der blev spurgt, om der var noget de manglede f.eks. kaffe, the eller vand. Det usædvanlige var den voldsomme vrede, hvor en person vendte sig og løb truende mod os, jeg nåede at springe til side, så jeg kom udenfor personens rækkevidde. Under hændelsen var jeg udsat for direkte fare, der er ikke sket fysisk skade, men mandens voldsomme adfærd er årsag til den psykiske men. Skaden er anerkendt af Arbejdsskadestyrelsen.

Det skal bemærkes at jeg forlod lokalet da politiet kort efter ankom til stedet."

Herefter har selskabet i brev af 8/8 2011 til nævnet anført:

"Ved afvisning af erstatning i det konkrete tilfælde har selskabet som tidligere fremført lagt klagerens forklaring til grund, sammenholdt med de for klageren gældende forsikringsbetingelser for ulykkesforsikring på anmeldelsestidspunktet.

Klageren oplyser nu, at selskabet har afvist erstatningen efter andre forsikringsbetingelser end de gældende, hvilket ikke er tilfældet. På ulykkestidspunktet havde klager en ulykkesforsikring betegnet UO2-02, som er lagt til grund for afvisningen. Kopi af police vedlagt.

Selskabet har siden august 2008 kun tilbudt et ulykkesprodukt betegnet UO2-02. Betingelser vedlægges.

På det tidspunkt blev alle vores kunder med det daværende gamle produkt UO2-01 tilskrevet, at de automatisk blev omtegnet til det nye produkt UO2-02. Kopi af eksempel på orienteringsbrev fra 2008 er vedlagt.

Klageren har ikke selv direkte været udsat for fare for personskade på det foranliggende, og eventuelt varigt mén i form af psykiske følger efter hændelser, hvor forsikrede ikke selv har været udsat for fare for personskade, dækkes ikke jf. betingelserne 4.2.7.

Selskabet fastholder herfor afvisningen."

Efterfølgende har klageren i brev modtaget af nævnet den 18/8 2011 bl.a. anført:

"Afsluttende bemærkninger til Aros Forsikring er følgende: Ikrafttrædelsesdato på Forsikringspolicen og gældende betingelser som er fremsendt er 01.10.2010. Hændelsesdatoen er 17.10.2008."

Afslutningsvis har selskabet i brev af 13/9 2011 til nævnet bl.a. anført:

"Klagerens afsluttende bemærkninger vedr. ikrafttrædelsesdato for hendes police er det forhold, at der er tale om en police med hovedforfald 1. oktober. Denne vil således blive fornyet årligt pr. denne dato indtil opsigelse.

På skadetidspunktet havde klager de nyeste forsikringsvilkår, idet alle kunder som tidligere beskrevet var tvangsomtegnet i august 2008 til det nye produkt, efter hvilke sagen er behandlet.

At vi i vores svarskrivelse vedlægger eksempel på indhold af det orienteringsbrev vi udsendte til alle vores kunder i 2008, skal ses i det ønske, at dokumentere handlingen."

Nævnet har fået forelagt de bilag, som parterne har fremlagt.

Af forsikringsbetingelserne nr. U02-02 fremgår bl.a.:

"**2. Hvad dækker forsikringen**
2.1 Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.
2.2 Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.
…
4. Hvad dækker forsikringen ikke
…
4.2 Sygdom m.m.
…
4.2.7 Varigt mén i form af psykiske følger efter hændelser, hvor forsikrede ikke selv har været udsat for fare for personskader."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge til grund, at det indklagede selskab i august 2008 har omskrevet klagerens forsikring fra forsikringsbetingelserne U02 til U02-02, og at klageren i forbindelse hermed er orienteret herom ved brev. Da klageren ikke har godtgjort, at der i den omtalte periode har været fejl i postgangene i hendes område, må nævnet lægge til grund, at klageren har modtaget brevet. Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet har lagt forsikringsbetingelserne U02-02 til grund for afgørelsen vedrørende hændelsen den 17/10 2008.

Nævnet finder endvidere at måtte lægge til grund, at der ved episoden den 17/10 2008 blev kastet ting efter bl.a. klageren, og at hun selv har været udsat for fare for personskade.

Henset til, at hændelsen den 17/10 2008 bevirkede, at klageren kort tid efter måtte sygemelde sig, at der ikke under klagerens mangeårige ansættelse som kommunalt ansat kontorassistent er konstateret egentlige psykiske lidelser hos klageren, og at Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt, at klageren som følge af hændelsen den 17/10 2008 har pådraget sig skade i form af en tilpasningsreaktion, finder nævnet, at hovedårsagen til klagerens psykiske skade er hændelsen den 17/10 2008.

Nævnet finder endvidere, at dækningsundtagelsen i forsikringsbetingelsernes punkt 4.2.7 ikke finder anvendelse i sagen, idet undtagelsen alene omfatter hændelser, der ikke rummer fare for personskader.

Nævnet finder herefter, at klageren den 17/10 2008 har været udsat for et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand. Nævnet finder ikke at kunne tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens méngradsvurdering, hvorefter den omhandlede ulykke har medført varigt mén på 8 %.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Selskabet, Aros Forsikring, skal anerkende, at klageren har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde, der har medført en méngrad på 8 %, og skal udbetale klageren den godtgørelse for varigt mén, som herefter tilkommer hende, med renter efter forsikringsaftalelovens § 24.

Marianne Højgaard Pedersen
formand